

Til § 10

Bestemmelsen er en videreførelse af § 11 i centralstyrelsesloven. Bestemmelsen fastsætter betingelser og procedure for generhvervelse af autorisation eller ophævelse af indskrænkning af virksomhedsområdet.

Til § 11

Bestemmelsen er en videreførelse af § 9 i centralstyrelsesloven, og den giver mulighed for at lade sundhedspersonen underkaste en lægelig undersøgelse samt proceduren herfor.

Til § 12

Bestemmelsen, der er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser fra de 14 gældende autorisationslove, giver mulighed for fratagelse af udenlandsk autorisation på baggrund af fratagelse eller lignende i hjemlandet.

Til § 13

Bestemmelsen i stk. 1 og 2 er en videreførelse af § 10 i centralstyrelsesloven, bortset fra stk. 1, 2. punktum, der er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de 14 gældende autorisationslove. Bestemmelsen fastsætter en pligt for Sundhedsstyrelsen til at offentliggøre afgørelser om fratagelse af autorisation m.v.

Bestemmelsen i stk. 3 er en videreførelse af § 20 i lægeloven, som nu udvides til at gælde for alle sundhedspersoner. Bestemmelsen fastsætter, at anklagemyndigheden i tilfælde af frakendelse ved domstolene af retten til at udøve sundhedsfaglig virksomhed, skal informere Sundhedsstyrelsen herom, og at Sundhedsstyrelsen skal offentliggøre disse afgørelser.

Til § 14

Bestemmelsen er en nyskabelse, der fastsætter en aldersgrænse, hvor retten til at udøve selvstændig faglig virksomhed bortfalder. Herefter vil der ved ansøgning til Sundhedsstyrelsen herom ske en konkret vurdering af sundhedspersonens egnethed til udøvelse af selvstændig virksomhed som sundhedsperson, før tilladelse til fortsat selvstændig virksomhed kan gives. Lignende bestemmelser findes i Norge og Holland.

I en alder af 75 år er langt de fleste sundhedspersoner ophørt med at virke. Af hensyn til patientsikkerheden generelt er det hensigtsmæssigt, at det alene er de, der efter en konkret vurdering findes egnede til at fortsætte selvstændig faglig virksomhed efter denne alder, der kan gøre det. Ved vurdering af ansøgninger om udstedelse af tilladelse til fortsat selvstændigt virke, vil Sundhedsstyrelsen bl.a. lægge vægt på vedkommendes helbredstilstand og tilknytning til ar-

bejdsmarkedet. Der kan blive tale om en tilladelse, der afgrænses i tid eller til visse nærmere opregnede sundhedsydelser.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet finder ikke behov for, at professionsbetegnelsen som f.eks. læge, sygeplejerske, tandlæge m.fl. samtidigt bortfalder, bl.a. fordi de pågældende kan fortsætte deres virksomhed som led i en ansættelse i en underordnet stilling, jf. for lægers vedkommende § 29, stk. 2. Endvidere vil læger og tandlæger fortsat efter det fyldte 75. år kunne udskrive recepter til nærmeste pårørende og retten til at betegne sig som speciallæge vil blive bevaret. Stillinger uden patientkontakt berøres ej heller af bestemmelsen.

Kapitel 4

Bestemmelserne i kapitel 4 vedrører uddannelse af sundhedspersoner.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de 14 gældende autorisationslove og den fastlægger kompetencen for fastsættelse af regler om uddannelse af sundhedspersoner. For bandagister er det indenrigs- og sundhedsministeren, der alene fastsætter regler, jf. § 63, idet en del af denne uddannelse tages i Sverige. Bestemmelsen omhandler endvidere klageadgang i forbindelse med en uddannelsesinstitutionens afgørelser.

Til § 16

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har efter lov nr. 1137 af 22. december 1993 om sundhedspersonalets videreuddannelse m.v. hjemmel til at iværksætte forskellige videreuddannelser af sundhedspersonale. Dette er f.eks. sket ved specialuddannelse af sygeplejersker i anæstesiologisk sygepleje (bekendtgørelse nr. 520 af 19. juni 1997) og i infektionshygiejne (bekendtgørelse nr. 624 af 28. juni 2000).

Bestemmelsen inkorporerer § 1 i nævnte videreuddannelseslov i loven, samtidig med at videreuddannelsesloven ophæves i § 92. Der henvises til bemærkningerne til § 92.

Kapitel 5

Bestemmelserne i kapitel 5 omhandler den autoriserede sundhedspersons pligter.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de 14 gældende autorisationslove og den fastsætter sundhedspersonens faglige forpligtelse ved